

Synod Information

4 2021

Med hemortsrätt!

- * Med hemortsrätt! – texten till annonsen i KT nr 45/46. 1
- * Beträktelse: Ett levande hopp. 1
- * Närmre 70 bidrag i Synodens Tankesmedja! 2
- * Internationellt: Röster från världen: Amerika o Danmark 2
- * Lokalt: S:t Matteus och S:t Markus församlingar – missionsstationer i sydverige. 3
- * Hälsning från ordföranden. 4
- * Lär känna engelska vänstift och församlingar! 6
- * Extra: Lina Sandell i Stockholm III (IV). 6
- * Var hittar jag vettig gudstjänst och präst? 8

– Stöd Synodens arbete – vision och opposition!

- * Förbön och gåva: plusgiro 78 05 51-8.
- * Medlemsavgiften 2021 200:- (girot ovan).

Ny medlem: maila info@synoden.se eller ring ordf. (*Obs - Jönköpingsdekanatets medlemmar har eget giro!*) Adressetiketten visar senaste året för medlemskap (A)/gåva (B).

Välkommen till Synodens årsmöte 2022 lördagen 26 mars kl 15. Inlett med Stilla dygn 25-26/3.

Årsmötet (handlingar till medlemmar 2021/22) föregås av ett Stilla dygn som inleds fredag lunchtid, bibelsamtal kl 16 och bibelmeditation före aftonbönen. Morgonmässa och middagsbön. Välkomna till värdefull gemenskap!

Anmälan till info@synoden.se eller ordf. 072 931 83 42.

I det fall man överväger donationsgåvor och vill få klarhet i lämpliga specificeringar är man välkommen att höra av sig till arbetsutskottet /Synodrådet, ev. Synodstämman.

Årets ekonomi omfattar f.n. ca 45.000.

Synod Info per post med inbetalningskort till alla intresserade utan specifik kostnad men gärna en gåva! Maila info@synoden.se

Med hemortsrätt i Svenska kyrkan!

(Denna text m.a.a. annonsen ”Med hemortsrätt” i Kyrkans Tidning nr 45/46.)
 ”I kyrkovalrörelsen och i eftervalsdebatten blir det tydligt att frågan om vem som duger som kyrkomedlem i Svenska kyrkan ännu lever.

Gruppledaren i kyrkomötet Jesper Eneroth uttryckte i en nyhetsdebatt sin irritation över att han tyckte sig ifrågasatt som socialdemokrat i Svenska kyrkan.

TD Ann Heberlein berättade i SVTs debatt inför kyrkovalet, att vad som slutligen fick henne att lämna medlemskapet var att hon fick ett nekande svar då hon frågade församlingsprästen om en person med hennes (konservativa) politiska åsikter kunde vara medlem i Svenska Kyrkan.

Vår närmaste referens, Svenska kyrkans Fria Synod sedan 1983, den rörelse som mest högljutt protesterat mot att även riksdagspartier (formellt sedan 2000) kan anmäla nomineringslistor i kyrkovalet, menar att både vi, Eneroth och Heberlein har hemortsrätt. Men inte utifrån våra särskilda referensgrupper utan som gudstjänstfirare i församlingarna. Våra bekännelseskriterier gör det inte svårare än att peka på den som döpts och låter Jesus vara centrum.

Det finns anledning att poängtera vem eller vilka som har hemortsrätt i Svenska Kyrkan!

(--- Texten finns i sin helhet överst på hemsidan, www.synoden.se)

Det är ett brännande problem för Svenska kyrkan att många inte verkar känna sig hemma. Men det finns en enkel förklaring: Sverige och Svenska kyrkan har befunnit sig i det mest sekulariserade seklet i sin historia. Nu börjar folk se skillnaderna.

Är Svenska kyrkan en förrättningskyrka som man besöker när man har lust eller en uppgift att ta ansvar för, en sanning värd att leva och dö på?! Svenska kyrkans bekännelsetexter är ekumeniskt väl grundade. De trumfar alla särintressen när det gäller frågan om hemortsrätt!”

Synodrådets AU November 2021.

Betraktelse. Ett levande hopp!

”Välsignad är vår Herre Jesu Kristi Gud och Far! I sin stora barmhärtighet har han genom Jesu Kristi uppståndelse från de döda fött oss på nytt till ett levande hopp, till ett arv som aldrig kan förstöras, fläckas eller vissna, och som förvaras åt er i himlen.”

Så börjar aposteln Petrus sitt brev (1 Petr. 1:3–4. Folkbibelns översättning.) Apostelns ord är sprängfyllda av liv och kraft som kan förvandla oss – för orden är ju ord från Gud. Ord som går ut ur Hans mun...

Hopp talas där om. Men vad menar vi med hopp?

Det kan hjälpa oss att tänka på motsatsen – hopplöshet. Då tycker man allt kommer att förbli som det är nu – gråtrist, sorgligt, smärtsamt. Ingen förändring till det bättre kommer att ske, inget annat än sorg, tristess och död är att vänta...

Men den som har ett hopp, den som har något att se fram emot, och kan fästa sin uppmärksamhet på det, får genom sitt hopp kraft att leva vidare. Kraft att leva vidare trots att livet inte alltid är som man skulle önska, utan ibland rent vidrigt.

Ett levande hopp. Vi, som är döpta och vill vara kristna, har ett *levande* hopp. Vårt hopp, det vi ser fram emot, kommer inte att malas ner i tidens kvarn. För det hoppet är förankrat i något utanför oss, något utanför denna världen. Vårt hopp är *inte en förhoppning*, ett kanske. Vårt hopp har en

orubblig förankring – Jesu uppståndelse från de döda. Ett objektiva faktum i historien.

Ett arv som inte kan förstöras, fläckas eller vissna och som förvaras åt er i himlen. Visst kommer det tider då vårt hopp bleknar. Vi börjar tro att allt är hopplöst, inget blir bättre någonsin. Det är vidriga tider som ingen vill drabbas av – men hur mycket vi än förtvivlat känner det så: - hoppet finns där, förvarat åt oss i himlen, och en dag plötsligt, är det där igen. Det uttrycks i psaltarpsalm 126: ”*de som sår med tårar ska skörda med jubel. Gråtande går de och bär sitt utsäde. Jublande kommer de och bär sina kärvar.*” Och det bästa ligger alltid framför oss...

Göran Gerdås

Från <https://synoden.se/tankesmedja/> över 60 bidrag:

Nr 67. Skapa något ur ingenting.

Nr 66. Kroppslig, själslig och andlig träning. Sensommaren 2021.

Nr 65. 100% Guds Ord och 100% människa – om ämbetet.

Nr 64. Svk:s opposition/Vision lika mycket som opposition.

Internationellt: Röster från världen – Amerika och Danmark.

Det finns en liten historia om en reformert förkunnare i Amerika, vi kan för enkelhetens skull kalla honom Wilson. Han hade hela sin förkunnargärning antingen varnat för allt kring jungfru Maria eller också helt förtigit henne. Så får Wilson lämna detta livet, och han kommer till himmelen. Där får han möta Jesus själv, som hälsar honom med orden: ”Jag skulle vilja presentera min mor för dig.”

Den lilla historien kanske också kan belysa förhållanden i nordisk kristenhet. Det finns en skygghet inför jungfru Maria, som man alls inte hade under reformationen. Den danska grenen av Kyrklig förnyelse har en fin tidskrift, Re-formatio, som tar upp denna skygghet i sitt senaste nummer.

En av de medverkande är Monica Papazu, rumänsk musiker och författare, sedan länge bosatt i Danmark. Hennes bok *Det hvileløse hjerte* (2004) är oförglömlig. I detta nummer skriver hon just om jungfru Maria, vars kallelse den unga Kyrkan så noga reflekterade över, en reflektion som nådde sitt mål, när kyrkomötet i Efesus 431 talade om henne som *Theotokos*, Gudaföderska. Jesus Kristus är ju sann Gud och sann människa alltifrån sin tillblivelse, och det innebär verkligen att jungfru Maria har fött Gud. *Theotokos* finns också i Svenska Kyrkans bekännelseskriter, nämligen i Konkordieformeln.

I det senaste numret bidrar Olav Fog, den kyrkliga förnyelsens grand old man, med en artikel, där han bl.a. berättar att han nu håller på att avsluta ett stort arbete om Kyrkans ämbete.

I Svenska kyrkan växte mellan 1986 och den nuvarande kyrkohand-boken en oroande likgiltighet för den gemensamma gudstjänst-ordningen. Så fick vi den nu gällande handboken med dess mängder av alternativa utformningar. Syftet var att fånga upp så mycket som möjligt av det användbara och foga in det i en gemensam ordning. Nu står Danmark i en liknande situation. Inför den danske Folkekirkes nya handbok frågar man sig om det överhuvudtaget är möjligt att få gemensamma gudstjänstformer. Men i Danmark finns också en seriös reflektion över vad gudstjänst är. Re-

formatio presenterar två böcker av Bent Flemming Nielsen, professor i Köpenhamn, om just den kristna liturgin. Titlarna är *På den første dag – Kirkens liturgi* samt *Højmessen*. Vi möter i Re-formatio också boken *Ordet og nadveren* av Holger Villadsen. Detta är böcker om liturgik, och liturgiken – vetenskapen om den kristna gudstjänsten - är teologins höjdpunkt. Den handlar ju om församlingens möte med levande Gud.

Re-formatio kan beställas genom Henrik D. Gautier, hdg@privat.dk

Christian Braw

Lokalt: S:t Matteus och S:t Markus församlingar – missionsstationer i sydverige.

Missionsprovinsens södra distrikt innefattar Lund och Växjö stift (och en odefinierad del av södra Halland). I distriktet finns för närvarande sex koinonior (församlingar) och ungefär lika många predikoställen. I distriktet finns en av provinsens äldsta koinonior – S:t Johannes i Kristianstad - och den yngsta – S:t Matteus i Helsingborg. Trots sina två år är det en av distriktets största.

Ur ett perspektiv startar inte S:t Matteus historia när missions-biskopen Bengt Ådahl höll den första gudstjänsten under senhösten 2019. Snarare startar den 2006 då Missionsprovinsen etablerades i västra Skåne genom bildandet av det som skulle bli S:t Markus församling i Lund. Församlingen startades av Lutherstiftelsen som skickade teol.dr. Patrik Toräng att vara pastor loci. Sedan några år tillbaka firas gudstjänsterna i EFS-kapellet i centrala Lund. Under sina 15 år har S:t Markus fungerat som en missionsstation. Som församling i en studentstad har många personer passerat revy genom församlingen och flyttat vidare för att på sikt leda till etableringar av andra församlingen i Missionsprovinsen både i distriktet och utanför.

För två år sedan påbörjades en församlingsplantering i Helsingborg som nu har resulterat i S:t Matteus församling. Församlingen samlas regelbundet till gudstjänst på söndagseftermiddagar kl.15 i EFS-kyrkan i Helsingborg. Till gudstjänsterna samlas normalt mellan 50-70 personer från nordvästra Skåne. I arbetet är fyra präster och biskop Lars Artman involverade. Etableringen har på ett tydligt sätt knutit samman distriktet och innebär att en blind fläck på Missionsprovinsens karta har fyllts i. Den långsiktiga målsättningen är att etablera församlingar över hela distriktet så att alla som bor där ska ha mest en timme till närmsta koinonia.

Gudstjänstlivet är präglad av en kyrklig tradition med tyngd-punkten på god förkunnelse, men formas också av de kyrkliga traditionerna från bl.a. gammal-, hög- och lågkyrklighet som finns representerade bland församlingsmedlemmarna.

Arbete med gudstjänstmusik, söndagsskola, ungdomsgrupp, kyrk-kaffe och bibelstudier finns och bedrivs på frivillig grund. I konfirmandarbetet som inbegriper bägge församlingarna samlas ett tiotal konfirmander. Vi är mycket tacksamma för den generositet som det innebär att vi får hyra och verka i EFS gudstjänstrum och för de goda relationerna med andra kristna "arker" för Svenska kyrkans arv i södra Sverige. Församlingslivet bärs av de gåvor i form av predikan, uthållighet, omsorg om andra, pedagogisk förmåga, musikalitet, huslighet och vänlighet som finns hos våra präster och medlemmar.

Med bakgrund i bibeltroget svenskkyrkligt församlingsliv kan det ibland finnas en saknad efter den självklarhet som ett församlingsliv baserat på territoriell tillhörighet, egna lokaler och avlönade tjänster erbjuder. Desto viktigare att då värdesätta den rikedom som skapas med små medel när kristna mitt i yrkesliv, familjeliv, ålderdom och även pandemi samlas och delar det himmelska brödet.

Kerstin Sidenvall Karlgren

Glöm inte möjligheten till Bibelstudium på distans.

Christian och Karin Braw tar emot anmälan på tel. 0478-500 22. Du får ett studiebreve. Du ringer på angiven tid till gemensamt telefonnummer och inbjuds vara med genom att knappa in den kod du fått. Mer info per mail info@synoden.se.

Hälsning från ordförande

Synoden handlar lika mycket om vision som opposition! Denna hälsningfanfar svarar an på ett av många värdefulla bidrag (nr 64) till Synodens Tankesmedja: "Svenska kyrkans opposition"

Författaren vill i bidraget sammanfatta vad man skulle kunna kalla Svenska kyrkans opposition. Men enligt min mening stämmer rubriken sämre med det som Svenska kyrkans Fria Synod har syftat och syftar till. Begreppet 'Synod' betyder gemensam väg, inte för en oppositionsgrupp i största allmänhet, utan för en fri rörelse inom kyrkan med en vision för ögonen. Det ofria handlar om riksdagspolitikens dominans i kyrkan framför Bibel och bekännelse under 1900-talets senare hälft och följderna för församlinglivet.

När Synoden tog form 1983 handlade det dels om en modell av en levande kyrka med kyrkfolket i församlingarna som bas, samlade i dekanat. Modellen leddes och representerades av biskop. Men det handlade också om en arbetsform för hur kyrkomötet skulle kunna se ut: ett kyrkligt organ med de gudstjänstfirande som de beslutande. Den mediala bilden av Synoden dominerades dock helt av ämbetsfrågan och de manliga prästers ifrågasatta rätt att existera som inte samarbetade med kvinnliga präster, den förutsättning som många av dem hade prästvigts på. Offentligheten förväntade sig att de skulle försvinna, inte komma med visioner.

Synodens företrädare och tillika preses blev biskop Bertil Gärtner. Poängen var inte att det var en kvinnoprästmotståndare utan att rörelsen representerades av biskop, som tecken för hela kyrkan.

Med den nya förändrade relation med statsmakten tycktes livsvillkoren för kyrkoordningen (2000) förändrade och några av Synodens grundare motionerade om nedläggning. Tidigare garantier om existensrätt för dem som inte gick in under de nya ordningarna räknades inte längre. Med stadgeändringarna 2005 blev Svenska kyrkans Fria Synod en medlemsorganisation för alla som ville arbeta för syftesparagrafen med fokus på mission, media och brobyggande.

Men till skillnad från en tänkt vinst med den nya kyrkoordningen blev förhållandena om möjligt ännu sämre. Med lokalanställningen av prästen hamnade nu vederbörande i knäet på riksdagspolitiken och man fick TV-mikrofoner ända in i själavårdsrummet. Inte en enda biskop ville markera till förmån för själavårdens helgd. Det nya kyrkomötet antog snart samma

form av äktenskapssyn som statsministern annonserat (2008) och senare genomfördes en handboksreform som fullföljde det nya kravet inför ämbetsvigning, 'oavsett kön'. HBTq-certifieringen ska garantera att man förstått språkbruket. Efter det senaste kyrkovalet tycks en ny drive vänta där alla som är inblandade i församlingens undervisning om äktenskapet ska kontrolleras av offentlig media. Så sent som ÄB-valet av Antje Jackelen kunde de socialdemokratiska och centerpartistiska nomineringsgrupperna dominera kandidatsförslagen.

Bidragförfattaren nämner missionsprovinsen med ett syfte till väckelserörelse inom svenska kyrkan. Men det är oklart på vilket sätt man menar sig vara inom Svenska kyrkan. Inte ens ett formellt medlemskap verkar vara något kännetecken även om man menar sig stå i en svenskkyrklig andlig tradition.

På senare år har behovet av en presesgestalt pånytt aktualiserats vid Synodens stämmor. Många har haft minnesbilden av biskop Bertil Gärtner för ögonen. Men det finns skäl att påpeka att dennes biskopsgärning är åtminstone lika unik som alla biskopars, i en mycket speciell tid. Finns det ett behov av en samlande oppositions- och visionsgestalt inom Svenska kyrkan? Bidraget avslutas med vädjan: "Var och en som ser det i ett vidare sammanhang och tänker på hela kyrkan och folket och det nya som avfall från kristen tro upplever [förhoppningsvis] allvaret och kanske kallelsen att våga göra något. Med smärre avvikelser oss emellan är vi ett i tron och behöver be om någon som visar oss detta och leder oss att våga tala allvar för folk om kristen tro."

Synoden kunde vid senaste årsmötet konstatera att det inte inkommit någon intresseanmälan för preses/råd (§7). Frågan är om enskilda människor/grupper som frågar efter det. Eventuellt ska detta bidrag behandlas som en sådan intresseanmälan. Den avgörande frågan är vem eller vilka som man har absolut andligt förtroende för. När det föreligger tre sådana intresseanmälningar vid stämma anmodas Synodrådet att iscensätta en valprocedur. När det finns förslag på valbar/a person/er presenteras de vid stämma, eventuellt extra-stämma. De vid följande stämma närvarande röstar.

Man kan fråga sig hur biskop Bertils arv ser ut? Ett konkret och avläsbart arv är det som kom till uttryck vid de s.k. Linköpingsmötena 1997, 2000 och 2002: Grund och gränser I, II och III. De finns tillgängliga på Synodens hemsida men ägs på intet sätt av Synoden, <https://synoden.se/uttalanden>. Mig veterligt refererar inte Missionsprovinsen någonstans till dessa dokument liksom heller inte Kyrklig Samling. Ett annat tydligt kännetecken var biskop Bertils uppmaning att förbli trogna medlemskapet i Svenska kyrkan.

Det som Synoden hade som första ärende i början av åttiotalet sägs nu i medias ledartexter av olika slag. Men hjärtat i den insikten beror av människor som frågar efter Guds Ord i Svenska kyrkans församlingar. Utan den insikten imploderar kyrkolivet även om ledarskribenterna ser klart. Livsvillkoren för Synoden är framgent av ett helt annat slag: att berätta var källorna finns för dem som frågar efter dem och att själva dricka ur de källorna. Biskop Bo Giertz bröt kyrkväckelsens gamla råd och påminde om allas ansvar att fråga var rena källor finns, utan dem överlever ingen.

När Svenska kyrkans Fria Synod uttalar sig representeras i princip inte fler än de faktiska medlemmarna. Men visionen är mer än någonsin efterfrågad, bäst representerad i Synodboken "Liv i kyrkan" som finns på

<https://synoden.se/inspmtrl/liv%20i%20kyrkan>

Den som frågar efter en presesgestalt/ eller ett råd kan alltså anmäla det intresset vid Synodstämman. Nästa planeras till 26 mars 2022. Välkommen!
Till dess: en välsignad Advents- och Jultid.

Mvh er ordf Jonas Nilsson.

Lär känna engelska vänstift och församlingar!

Svenska kyrkan står i kommunion också med Anglikanska kyrkan.

Lär känna två församlingar i Londons stift som valt sin visitator. (Engelska biskopsmötet 2014 med fem vägledande riktmärken:

https://www.churchofengland.org/sites/default/files/2017-10/the_five_guiding_principles.pdf)

* **All Saints' Church**, 35a Durham Rd, London N2 9DP

<https://www.allsaints-eastfinchley.org.uk/>

* **All Souls Langham Place**, 2 All Souls Place, London W1B 3DA

<https://www.allsouls.org/>

Lina Sandell i Stockholm III (IV).

(Föregående i SyInfo 2/2019, 1/2020, 1/2021 – finns på hemsidan)

I Linas brev till Augusta kan vi följa vad som sker när Paul Peter Waldenström kommer fram. I början är Lina närmast entusiastisk. I dec 1862 skriver hon: *Häromdagen gjorde jag bekantskap med Magister Waldenström, författare till den roliga berättelsen i Stadsmissionären. Han påminde så ofantligt mycket om Rosenius, både till sitt yttre och i sitt framställningssätt, och tycktes vara mycket varm för Herren och Hans rikets utbredande. Sex år senare är hon fortfarande mycket positiv. Hon skriver kort efter Rosenius' död: Här är stor tomhet och saknad efter Rosenius, ja större än man på afstand kan föreställa sig. Här är så mycket predikande, men så få herderöster. Amy och jag håller på med arbetet på lefnadsteckningen. Första häftet af Rosenii bref i andl. ämnen är redan under pressen och utkommer trol. till påsk. Waldenström har åtagit sig fortsättningen af predikosamlingen. Mätte han få mycken nåd att fortsätta detta dyrbara arbete!*

Några månader senare: *Odenkrants och Waldenström kommo i fredags och voro här tills i tisdags, då de reste till Upsala, hvarifrån vi återvänta dem i afton eller i morgon bittida. Det var kärt, att få hafva dem dessa dagar. Waldenström är nog den, som oförskräckt talar åt sanningen, men här har han trol. fått många "starka" emot sig. Rudin synes gå allt längre och längre på den bana han beträdd. (aug -68) Waldenström är här ofta och det är kärt och upplifvande. Nyligen. var han här och meddelade oss Herrens nattvard; en dyrbar stund. (sep -1868)*

Några år senare ser hon på Waldenström på ett helt nytt sätt. Präster, som Lina har stort förtroende för, har börjat vända sig emot honom. Hon känner också av att vänner nu börjar vända henne ryggen: *Pastor Lindström, som invaldes i Stiftelsen, har afsagt sig förtroendet och icke antagit kallelsen. Han lär nu ha brutit med Waldenström, och predikar emot hvad Waldenström lär; jag har ej hört honom i höst. (okt -75) Från "Hedda och Emelie" skall jag ock helsa Dig, ehuru vi numera träffas högst sällan. Det är underligt att se, huru allt förändras. De ha båda kommit in i en helt ny krets, af Waldenströmska riktningen, äro beständigt med dessa och gå nästan aldrig i någon annan kyrka är Valhalla. Hedda är herrskarinna på*

hushållsskolan, och der är nu en ny samlingspunkt för vänner af deras nya krets.

Hon berättar om ett besök han gjort hos Oscar Ahnfelt, som låg sjuk och inte förväntades överleva: *Har du hört att Waldenström under sin resa på nyåret besökt Ahnfelt. Frun ville knappt släppa in honom, men Ahnfelt tycktes för ett ögonblick glad att se honom, och bad honom gång på gång om förlåtelse för sitt uppträdande emot W. Du kan föreställa dig huru detta upptages och omtalas af alla W-s vänner. W. är nu utestängd från alla kyrkor i Sthlm, till och med Betlehem, som längst stått honom öppen. (jan - 76).*

Tydligen öppnades Betlehemskyrkan för honom igen. *Lina skriver: I dag har Waldenström åter varit här - Han lär ha predikat i Betlehem har jag hört - men jag har ej träffat någon, som varit der. Om du kunde ana till hvilka strider här äro, skulle Du skatta dig dubbelt lycklig att ni nu sitta i lugnet dernere på landet. Jag tror, att det är en förfärlig list af djefvulen, att genom dessa strider utsläcka kärleken Guds barn emellan, ja, rent af lifvet. Det talas så mycket om läran, att sjelfva lifvet få stå tillbaka. Herren förbarne sig öfver sitt arma Zion!*

Jag skulle kunna många andra exempel på striderna i Stiftelsen omkring Waldenström, men detta får räcka som exempel. Det som splittrade var ju hur man såg på försoningen i Kristus, där ju Waldenström hävdade en subjektiv försoningslära, vilket huvuddelen av EFS tog avstånd ifrån. Som bekant ledde det till, att år 1878 bildades Svenska Missionsförbundet, under ledning av just Paul Peter Waldenström.

Till sist i detta avsnitt vill jag citera ur ett brev några år senare: *Waldenström har nu tagit steget ut och utträdt ur prestämbetet! Jag undrar om många af de troende presterna skola följa honom, eller om de skola besinna sig och stanna. Godt att veta, det Herren vakar öfver sin kyrka och har omsorg om de sina. (maj -82)*

Nu behöver jag närma mig slutet av min framställning om Lina Sandell i Stockholm. Hon fick tidigt besvär med sina ögon, vilket också ibland märks på handstilen i breven. Hon ska ha haft som vana att stiga upp i ottan för att hinna med att skriva allt som skulle skrivas och det blev ofta vid dåligt ljus. Hon skaffade allt starkare glasögon men fruktade att Gud skulle ta ifrån henne "mina ögons bruk". Det är också påfrestande att hon och Oscar är offentliga personer. Hon nämner att Oscar kan få mellan 70 och 100 brev om dagen. Breven gäller nykterhetsfrågan, men det är också brev från fångar och tiggare, "dagliga tiggARBREV från Ystad till Haparanda". Till detta kommer att Lina så tidigt som 1878 klagar på att telefonen ringer i ett.

Gösta Imberg berättar från brevfynd. Sista styckena i kommande Sy Info.

Vettiga gudstjänster? Kontaktpersoner I Själens Nöd:

Hjälp att hitta vettig gudstjänst och om så behövs präst för t.ex. liten mässa i närområdet, bikt m.m., medlemmar på rimligt avstånd - kontakta någon av nedanstående:

Skåne/Blekinge: Lena A Artman 070 969 28 87
Malmö: sr Gerd Svensson 070 874 39
Kronobergs och Kalmar län: Christian Braw 0478 500 22
Jönköpings län: Mattias Fjellander 0371 173 19
Borås: Hanna Lindholm 070 881 01 39
Göteborg: Marie Persson 070 682 41 22
Bohuslän: Carl-Henrik Karlsson 073 773 89 74
Västra Skaraborg: Bengt Fåglefelt 076 774 41 49
Vadsbo kontrakt: Anders Ahlenius 0506 530 80
Östra Östergötland: Kurt Enström 070 533 45 48
Södermanland: Göran Hallberg 0151 303 04 (tidiga mornar)
Södertörn: Stellan Bengtsson 070 648 52 08
Västeråstrakterna: Anna-Karin Andersson 021 14 68 81
Norra Värmlands kontrakt: Stig Löwenspets 070 606 41 01
Dalarna: Bo Zetterlund 070 330 79 87
Hälsingland: Ulf Allenbäck 070 776 54 84
Mellersta Norrland: Gunvor Vennberg 073 824 01 16
Norra Norrland: Mats Rondahl 070 606 41 01

Förbönsparmen uppdateras av prästen Göran Hallberg.

Hör av dig om förbön för dig, din eller er församling, bibelstudie-/gudstjänst-gemenskap, 0151 303 04 (tidiga mornar).

Adressändring: Kassör Anders Eliasson, Fagerliden 6, 451 93 Uddevalla.
 (Synodrådet 2019 beslöt att efter tre år utan medlemskap/gåva eller annat meddelande, tidigast januari 2023, tas adressen bort ur registret.)

Syftesparagrafen som bön:

– Vi ber, i bön om den Helige Ande efter Bibelns Ord på Svenska kyrkans bekännelses grund, att Herren ville befria, bevara och förnya Svenska kyrkan som en levande och missionerande kristen kyrka som söker den enhet Han bad om för att världen ska tro. I Jesu Namn Amen.

Synodrådet 2021-2022 (20210822).

Ordf. Jonas Nilsson (2022), Hjälmseryd, Ängshuset, 576 94 Stockaryd, 072 931 83 42, nilsson.bja@gmail.com, v.ordf. Lars Gustafsson (2022)

Träslövsläge. Ordinarie: Göran Hallberg (2023) Vingåker, John G Ogenholt (2023) Katrineholm, Boris Pahlm (fyllnadsvald till 2022) Stockaryd,

Gunvor Vennberg (2024) Marstrand/Vännäs, Göran Gerdås (2024) Nässjö.

Suppleanter: Marie Persson (2024) Styrso, Gunnar Persson (2023)

Göteborg, Kerstin Sidenvall Karlgren (2024) Kävlinge, Oscar Wessman (2023) Skara som även är

Synodens Tankesmedjas tf debattred och ansvarig utg, 072 251 27 04, synodenstankesmedja@synoden.se